

سال اول تاسیس * نمره مسلسل ۷ * فکاهی، اجتماعی، سالیانه ششماهه محصلین و محصلات مجل اداره مشهد چهار باغ (عنوان نگرانی - آشفته) * (هنرمند) * ششماهه نگارنده، مدیر مسئول ع. آشفته، لوایح خصوصی بافت اداره است * نیک شهاره ۶ شادی * ششماهه اشتراکی، ختارت جه بلا و ماجرت است

ارو پائیها رباعیات خیام رو ترجمه کرد و از دستورات و عقائد اون استفاده میکن اونها هم در جرائد وغیره بناسار کردن با عربی کردن خیام، مقصود اینه که نازه بعضی اروپائیها از طبعت دست برداشته و فهمیدن که بیغمبرها شخص اول عالم و احکام آن باعث نجات بشره اماماها ماشا الله چه میدونم چه عرض کنم البته خودهون بهتر میدونید چکار داریم میکنیم.

تقلید یا لحاظ بازاری

ارو پائیها وقتی دیدن هر کای، میکنن ماهه از اونا تقلید میکنیم، او ناهم باما لحاظ بازاری کرده قرار گذاشتند هر کاری هم ماها میکنیم از ما تقلید کنن مثلای وقتی دیدن ماه از اونها تقلید کرده ریش میترآشیم او ناهم از ما تقلید کرده قرار گذاشتند مثل ماها در زن طلاق دادن آزاد باشند (در سورتیکه امر مذهبی انها برخلافه) وقتی دیدن ماها خوردن مسکرات رو از اونها تقلید کردم، او ناهم (مطابق حکم شرع ما) خرید و فروشن و آشامیدن اون رو در ملأکت خود شون بطوری قمغن کردن که امروزه در تمام امریکا یک بطری عرق یا کنیاک برای مصرف داخله وجود ندارد. وقتی دیدن فرنگی لعابهای ماسک نیکاه میدارند از حکم شرع مانقلید کرده سکه را از خانها شون بیرون کردن و تازه فهمیدن آده در دهن یک یک مکروی هست که جز باخاک ماهیج چیز کشته نمیشه وقتی دیدن مامسلمو نهای قرآن خوندن رو کنار گذاشتیم فوری ازلج بازی ما قرآن رو به زیون خود شون ترجمه کردن و کم کم دار احکام اون رو اجراء میکنن، وقتی دیدن مایحر فهای عرفای خود، مون ابدًا گوش نمیکنیم بلکه او نهار و نمی شناسیم ازلج بازی ماهم که شده کوچکترین نوشتگات انها رو بدست آورده واستفاده کردن مثلای تامدی قبل اشخاص عادی که خیام رو نمیشناختند هیچ آفایون اد باهم التفاتی به ریاعیات او نداشتند اما همینکه دیدن

* شیخ ملعون میزند ذیر کتاب!

ای مسلمان شده عالم خرب سر که اندر خمرو گردیده شراب کوشت شیشك میشود هرشب کتاب ها از برای حضرت عالیجنت ب دیگر ای ملاق قشم میشون این چیه تو نمیدانی پسر بد بختیه شیخنا در مدرسه تحصیل کرد سالهای سال قل رفیل کرد عمر صرف افعل التفضیل کرد فعل امر و نهی را تکمیل کرد دیگر ای ملاق قشم میشون این چیه تو نمیدانی پسر بد بختیه امتحان چون پیش آمد شیخ پیر گفت بنده دیده ام در صرف میر که نباشد حرف اعریف و ضمیر گفت شمامه خود از سر بر دیگر ای ملاق قشم میشون این چیه تو نمیدانی پسر بد بختیه ح لیا بسته فکل بر پیر هن دیگر از ماضی نمیگوید مخ نهی را انکار کرده همچو من خود فرد رفته بحال خویشتن دیگر ای ملاق قشم میشون این چیه تو نمیدانی پسر بد بختیه های خورد هرشب شراب و با کباب گفته با ساقی حلال است این شراب باز پرسی نیست در روز حساب شیخ ملعون میزند ذیر کتاب دیگر ای ملاق قشم میشون این چیه تو نمیدانی پسر بد بختیه

شیخنا این روزها سک میزند ^{گزند} زیر مو تو و جلک میزند
یا بـلـ استـخـرـ اـرـدـکـ مـیـزـنـدـ ^{گزند} یـاـ مـیدـانـ آـبـ جـفـتـکـ مـیـزـنـدـ
دـیـگـرـ اـیـ مـلاـفـشـمـشـمـ اـبـنـ چـیـهـ توـ نـمـیدـانـیـ پـسـ پـرـ بدـ بـخـتـیـهـ

مـادـهـ وـاحـدـهـ

راجـعـ بـهـ عـقـدـ قـارـ دـادـ شـرـکـتـ
بـینـ آـقـایـ دـکـتـرـ وـ جـوـجـ وـ اـسـتـادـ حـسـنـ
مـرـ دـهـ شـورـ نـتـیـجـ رـایـ کـمـسـیـوـنـ
بـهـ قـرـارـ ذـیـلـ اـسـتـ.

اـ آـقـایـ اـسـتـادـ حـسـنـ مـکـلـفـتـمـدـ
کـهـ هـمـهـ رـوـزـ رـوـزـیـ بـنـجـ تـوـمـانـ
بـعـنـوـانـ کـمـکـ خـرـجـ مـحـکـمـ بـهـ دـکـتـرـ
بـپـ دـازـنـدـ.

بـ آـقـایـ دـکـتـرـ وـ جـوـجـ وـ اـلـتـزـمـنـدـ
کـهـ هـمـهـ رـوـزـ کـمـتـراـزـ دـوـازـدـهـ نـفـرـ
(یـکـ دـوـجـینـ) اـذـخـاـصـ سـالـ رـاـ
بـهـ مـرـدـهـ شـورـ خـانـهـ نـفـرـسـتـنـدـ وـ چـنـاـچـهـ
اـزـ دـوـارـدـهـ نـفـرـ بـیـشـتـرـ شـدـ بـرـایـ هـرـ
نـفـرـیـ بـنـجـ قـرـانـ اـسـافـهـ درـبـ فـتـ دـارـنـدـ.
جـ اـطـفـالـ شـیرـ خـواـهـ وـ بـچـهـ

هـایـ کـمـتـرـ ۵ـ سـالـ صـدـیـ سـیـ نـوـمـانـ
تـبـصـرـ وـ چـنـاـچـهـ دـکـتـرـ مـزاـورـ
اـزـ رـوـزـیـ دـوـازـدـهـ نـفـرـ کـمـتـرـ بـیـرـانـدـ
اـخـتـیـارـ فـسـخـ نـاجـذـابـ اـسـتـادـ حـسـنـ
مـذـکـورـ مـیـشـاـدـ.ـ مـخـبـرـ کـمـسـیـوـنـ

اـونـ خـواـهـمـ کـهـ قـدـرـیـ کـوـچـکـتـرـهـ

گـفتـ دـاـ دـاشـ جـوـنـ زـجـودـتـ بـهـقـرـهـ
سـرـخـ وـ سـفـیدـهـ اـبـرـ وـ اـشـ کـمـنـدـهـ
کـیـسـاـشـ تـاـ پـشتـ کـمـرـشـ پـلـنـدـهـ
آـبـجـیـ خـنـوـمـ کـهـ دـرـ وـغـ بـلـدـ نـیـسـ
گـفتـ دـاـ دـاشـ خـوـ دـخـتـرـ قـشـنـگـیـسـ
هـرـ کـدـوـمـ اـزـ قـوـمـ خـوـبـشـامـ روـ دـیدـمـ
خـوـبـ دـخـتـرـیـسـ خـوـبـ دـخـتـرـیـسـ شـنـیدـهـ
بـهـ خـانـمـ گـفتـ چـشـمـ سـیـاهـهـ

حـفـظـ کـرـدـهـ مـرـسـیـ وـبـنـ زـورـ رـا~ مـیـلـ دـارـدـ رـقصـ پـاـ تـبـورـ رـاـ
مـشـقـ دـارـدـ مـیـکـنـدـ مـنـطـوـرـ رـا~ دـوـسـتـ مـیـدارـدـ بـسـ طـ فـورـ رـاـ
دـیـگـرـ اـیـ مـلاـفـشـمـشـمـ اـبـنـ چـیـهـ توـ نـمـیدـانـیـ پـسـ پـرـ بدـ بـخـتـیـهـ

تاـ شـوـهـرـاـ توـنـ بـمـیـرـ بـرـاـ توـنـ

مـیـخـوـاـمـ یـهـ حـرـفـ نـزـمـ اـیـ زـما~ حـرـفـ مـنـوـ بـکـوـشـ بـکـیرـ بـنـ شـما~ اـرـشـوـهـرـ هـمـیـشـهـ بـخـوـاـیـهـ اـیـنـ جـداـ
تاـ شـوـهـرـاـ توـنـ بـمـیـرـ بـرـاـ توـنـ هـرـچـیـ مـیـخـوـاـهـیـنـ بـکـیرـ بـنـ رـاـ توـنـ
هـرـچـیـزـیـ دـوـیـلـ جـاسـرـ اـنجـامـ دـبـیـن~ رـوـزـهـرـچـیـ کـارـدـارـبـنـ اـجـمـاـبـدـیـن~ بـبـچـهـ توـنـ اوـلـشـبـشـامـبـدـیـنـ
تاـ شـوـهـرـاـ توـنـ بـمـیـرـ بـرـاـ توـنـ هـرـچـیـ مـیـخـوـاـهـیـنـ بـکـیرـ بـنـ رـاـ توـنـ
هـمـیـشـهـ بـاـكـ وـبـاـ کـبـزـهـ رـاـبـرـین~ بـیـ اـذـنـ شـوـهـرـخـوـنـهـ مـادـرـ بـرـبـن~ دـرـفـدـ وـغـهـرـکـرـبـشـوـهـرـنـگـیـنـ
تاـ شـوـهـرـاـ توـنـ بـمـیـرـ بـرـاـ توـنـ هـرـچـیـ مـیـخـوـاـهـیـنـ بـکـیرـ بـنـ رـاـ توـنـ
شـوـهـرـاـ کـرـبـلـاـشـبـنـیـامـدـخـوـنـه~ مـرـدـ وـ مـخـنـارـ خـوـدـشـ مـیدـوـنـه~ حـرـفـ نـزـنـیـنـ لـمـکـهـ بـهـ جـامـهـمـونـهـ
تاـ شـوـهـرـاـ توـنـ بـمـیـرـ بـرـاـ توـنـ هـرـچـیـ مـیـخـوـاـهـیـنـ بـکـیرـ بـنـ رـاـ توـنـ
هـرـوقـتـ دـیـدـیـنـ بـولـزـارـبـیـچـارـه~ بـهـشـ گـیـنـ چـطـوـرـشـ رـکـوـشـوارـه~ صـبـرـکـنـ بـوـلـارـ کـهـ شـدـمـیـدـارـهـ
تاـ شـوـهـرـاـ توـنـ بـمـیـرـ بـرـاـ توـنـ هـرـچـیـ مـیـخـوـاـهـیـنـ بـکـیرـ بـنـ رـاـ توـنـ
یـکـشـ اـکـرـاـوـقـاتـ اوـنـ جـانـبـودـ* چـکـارـدـارـبـنـ دـیـرـاـمـدـهـ بـاـکـهـزـوـدـ* وـلـکـنـ اـوـنـ شـبـ دـیـکـهـ کـفـتـ وـشـنـوـهـ
تاـ شـوـهـرـاـ توـنـ بـمـیـرـ بـرـاـ توـنـ هـرـچـیـ مـیـخـوـاـهـیـنـ بـکـیرـ بـنـ رـاـ توـنـ
بـهـشـوـهـرـاـ دـاشـتـهـ باـشـیـنـ؛ـ وـیـ خـوـشـ* دـاشـتـهـ باـشـیـنـ روـیـ خـوـشـ وـخـوـیـ وـخـوـشـ* هـمـیـشـهـ بـرـخـوـدـ بـوـیـ خـوـشـ
تاـ شـوـهـرـاـ توـنـ بـمـیـرـ بـرـاـ توـنـ هـرـچـیـ مـیـخـوـاـهـیـنـ بـکـیرـ بـنـ رـاـ توـنـ
اسـتـدـ عـاـیـ عـاجـزـانـهـ

بـهـ آـقـابـونـ فـکـلـیـ کـهـ دـرـ مـوـقـعـ دـستـ دـادـنـ باـزـحـمـتـ وـعـجلـهـ دـسـتـکـشـ رـاـ بـیـرونـ
مـیدـاـورـدـ عـرـضـ مـیـشـوـدـ کـهـ سـرـ مـبـرـکـ خـوـدـتوـنـ بـدـاـ اـزـ فـرنـگـیـ مـأـبـیـ کـسـرـ نـخـوـاـهـدـشـ
خـوـاـهـشـ مـیـکـنـمـ تـاـ اوـزـ عـیـدـ نـوـ رـوـزـ کـهـ هـوـاـسـرـدـ اـسـتـ اـیـنـ روـیـهـ مـرـضـیـهـ رـاـ
اـزـمـدـ خـارـجـ کـنـمـیدـ کـهـ بـسـیـارـ اـسـبـابـ زـحـتـ لـمـتـ.ـ آـخـونـدـ فـکـیـهـ

امـتـنـاـتـ

ازـ نـوـبـسـنـدـهـ دـاـشـمـنـدـ آـقـایـ آـمـوزـکـارـ کـهـ وـرـوـدـ مـدـیرـ مـارـاـ
درـ جـرـبـدـهـ شـرـیـفـهـ خـوـدـ تـبـرـبـلـ کـفـتـهـ بـوـدـنـ مـتـشـکـرـیـمـ
تـاـصـوـرـتـشـ دـوـ نـهـ بـیـنـیـ زـنـ نـگـیرـ
وـقـتـیـ قـارـ شـدـ کـهـ بـهـ مـنـ زـنـ بـدـنـ
بـعـنـیـ اـیـنـ زـنـیـکـهـ دـوـبـرـ وـنـ بـدـنـ
خـانـمـ جـانـ گـفتـ کـهـ مـثـلـ مـاـهـهـ
دـخـتـرـ خـالـمـ گـفتـ چـشـمـ سـیـاهـهـ

کاوه. اهنگر بود خدا بیا مزدش - کانی. سجل قحطی بود؟ - دهقانی. از کشت وزرع سر رشته ندارد - قباد پادشاه ایران بود به شماچه - مظاهري. مظاهر حسادت بقیه دارد است.

یکی بعن بگه دوماد خشگله

(۲۶)

از خونه داماد کالسکه او مد ^{۱۰} کالسکه باده تا در شگه او مد خواهر داماد بطور ادب ^{۱۱} با خانم گفت شده نصف شب به امر آف و اجازه شما ^{۱۲} بفرمائید چادر کنن خانما خانم جانم گریه شو سردادزو د ^{۱۳} در صورتی که وقت گریه نبود منم دروغی گریه رو سردادم ^{۱۴} توی دلم فحش به مادر دادم گفتن ز گریه چشم غذا کمیشه ^{۱۵} گریه نکن سفیدابات پاکمیشه توی کالسکه سر جا دعوا شد ^{۱۶} نلوغ شدو محشر خر بر پاشد ^{۱۷} کم کم بمنزل دوماد رسیدم ^{۱۸} بایا دوماد دم در بود دیدم دیشش حنا کرده سرش بزبریود ^{۱۹} دلم بهم خورد از بسکه پیر بود او نام مثه بیزاد اداثم کردن ^{۲۰} تا تو اطاق ده جا شباشم کردن اول زنا دور ورم جم شدن ^{۲۱} آم کم همه رفندوهی کم شدن همش میکفتم دینگه آقا دوماد ^{۲۲} پرده روپس میکنه حلامیاد خبردادن دوماد او مدیس برین ^{۲۳} گفتن من سرت رو بنداز پائین آور دلش پهلوی من نشوندن ^{۲۴} تمام رفقن سه چهار تا موندن دیدم دوماد شبیده بیک مهتره ^{۲۵} آقای مدیر حرف نزنم بهتره هر کی میخواشد شور و که مثل من ^{۲۶} ایشاء اه بر آش بدوزن کفنه ای دختر آ تو روز نومه بخوین ^{۲۷} تکلیفتوں رو خود توں بدوزن دختر بد بخت

۳ عروس و مادر شوهر

مادر شوهر

کجا بودی که من هی داد کردم - مگر نشیدی هی فریاد کردم فقط مرده شوره با تو حریفه - چرا انقدر لج بازی شریفه خدا مرکت بده آسوده باشم - امیر دست تو کافر نباشم خوبه الحمد لله زشت و کوری - تو هر مجلس میری همیشه بوری چه خوب کنده شده از بسکی خورد - سرسفره باباش هیچی نخورد ده پدرسلک با منم باز بیش گرفته - به بین باز گریه دست پیش گرفته

عروس

خانم والله نشنیدم بخشین - غلط کردم نفهمیدم به بخشین

گفتم خانم جوت میشه اول دیدش گفت مگر دختر توف تا به این؟

دختر شهزاده نوابه این!

شب عروسی تویه حجله بیف

او نوقت بشین سجهه اکن رز میف

شب عروسی تویه حجله دیدم

یلک مرتبه به ریش خود خندیدم

دیدم عروس بیست و چهار سال داره

تو صورتش هنارقا خال داره

چشمهاش بیکی ریز و بیکیش در شته

سرش تو بگردانش مشه لاک پیشه

روی ذماغش دو تاسالک داره

لبش به شکل قلام دار چینه

روی بیشو بش همش چین چینه

تو ابر و هاش مو نداره یلک دو نه

ذیر کلاوش هند و نه آو بیز و نه

رانگش ^{۲۸} سکمی زر دو کمی سیاهه

به هفت میگم دختره مثل ماهه!

گفتن به من رانگش مد امر و زه

من هی بینم پدر سو خده نیم سوزه

چی به کم از صورت و از اخلاقش

فقط خودش مید و نه و خلا قش

حالا به بیف بر من چهار رسیده

از ایر ذن ذشت خیر ندیده

آقای مدیر حرف منو گوش بگیر

تا صورتش دو نه بینی زن نگیر

* * *

قانون شرع به زن و مرد اجازه میده که قبل از عروسی یکدیگر را به بینند میخواستی مطابق حکم شرع رفتار ^{۲۹} کنی تا بد بخت نشوی.

۴ نام فامیلی

فیلسوفی. آرزو به جوانان عیب نیست - ایزدیار.

خدا لعنت فرموده به گناه کار - صمیمی یافت نمی شود -

منصف. کجا است؟ - سیار افلاک است - عادل، فنط خوداست

مذاکرات دختر بنسواد بامادر و خواستکارها

- ۵ -

دختر: خانم بندۀ بچه نیستم که شما مرا بپرسید خوب است کمی هم به عرض بندۀ گوش بدید تا مقصود را عرض کنم مادر شوهر: خیلی خوب بگوئم ماها بعد از این باید باهم زندگی کنیم

دختر: شما مرا برای خودتان میخواهید یا برای آغازده بعلاوه شرط اول زناشویی رضایت دختر ویسر است از قراریکه خود شما شرح دادید بندۀ ابدآ رضایت ندارم زیرا همانطور که ابتداء عرض کردم شغل و کالات آقا زاده سرکلر باصورات بندۀ مخالفت کامل دارد، از اینها کذشته دختر وقتی میخواهد شوهر اختیار نماید ابتداء بایستی خودش به شخصه داماد را به بیند و توافق نظری بیندا کند و بندۀ هنوز آغازده سرکار را ملاقات نکرده و قیافه و اندام ایشان را نمیدهایم خواهشش: واوات حالا کجا رسید خواستکارها

دوماد رو هنرام خودشون وردارن راه بیفتن مانند بون پاکردیم دیدیم خواستکارها مین دختر رو می پسندن و از شکل دختر رای دوماد تعریف میکنن والبته هرچی رو که خواستکارها بپسندن دوماد هم می پسنده حالا مانکه شمارو پسندیدیم انشالله عروسی سر میگیره.

دختر: خانم عرض کردم بندۀ ابدآ راضی نیستم. بقیه دارد

مانیتیسم

* ۶ *

اگر حالا عقد ماضیع و متزلزل نباشد بایستی مرتب خلاف اینها اشوبم، پس آنچه را که خطأ نماید این نتیجه عدم کفايت و نقص اصورات و ناتمامی افکار است، نه نتیجه ضعف اراده

شخصی که مرتب خطائی میشود ممکن است بی به مذووم بودن آن عمل برد باشد ایکن برای بدست آوردن سرور و خوشحالی از هیچ عیبی خود داری نخواهد کرد، پس خطاب و ارتکاب به خطاب نتیجه ضعف فکر، تصور و عقیده است نه نتیجه ضعف اراده اراده ملکه و خاصیتی است که تصمیمات و افکار و عقائد مارا انجام میدهد.

اراده ضعیف آن اراده را گویند که در انجام تصمیمات فکر و تفکیده کوتاهی کند. بقیه دارد

مادر شوهر

برو دختر حیه کن خرتو عستی - پدرسلک از خرم خرتو هستی تو نشنیدی چقد فریاد کرد - نفهمیدی صدامو داد کرد چقد تو تخم-اک هستی زنیکه - هوش فکر باز ک هستی زنیکه کجا فکر اساس خونه هستی - برای کرچه تو دیونه هستی همیشه کوچه و بازار میری - پدر نامرد روزها کار میری؟

عروس

اگر من کارمیرم گردن تو - بیخودبازار میرم گرفت دتو
مادر شوهر

عروسوی مثل توهیج کن ندیده - نمیخواهم عروس دم بر یده اگر شب شوهر نامرد او مدم - بهش میگم دیگه جونم سراومد چی میخواهی از جونم ای زنیکه - برو بیرون ز خونم ای زنیکه کلفت

مسافرت به قطب طهران

(۳)

کاهی در ماهین وزمانی در (هوتل تو قهوه خانه) مشغول تعاشا بودم. البته خواهید گفت چه تم شانی. نه شما میکردم معامله صحبت قهوه خانه را بازوارها که چگونه چنی تلخ را دنه بنج شاهی و نان کرده را دانه شش الی هفت شاهی میفرودت! ناماشامیکردم داخل اطق موتوررا که باچه تخصص و معجزه پرفسور هارا مثل گونی برنج بپلوی هم چیده بودند.

ظهور شد! برای غذا به مهمانخانه که آن طرف کاراز بود مراجعه کردم، اگر بخواهم در اطراف آشپرخانه انجا چیزی بتویسم باید خیلی فکلی و فرنگی مأب شوم اما همین قدر میدانم اگر یکی از فکلی های سیصد و هشت میبود خودشرا لوس کرده و بدون اینکه غذائی بخورد از اینجا خارج میشد، اما بندۀ نه در قسمت شکم به یک آخوند سور چران بیشتر شبیه بودم تایک فکلی متجدد ادا اعنتا به کثافت و غیره نکرده فرمان یک خود ک چلو باخورش قیمه را دادم. چیزیکه باعث تعجب بود این بود که شاکرد اشپر قبل از اینکه عذرای بیاورد طالبه و جهش را میکرد و میگفت به بندۀ سپردند از شما اول یولش را بگیرم. کرچه بهمن بر خورد لیکن ناچار دو قران و چه غذارا داده و بلافاصله سینی چلو حاضر شد.